

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΑ'—ΑΡΙΘ. 526

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΟΛΟΜΒΑ, Διήγημα Προσπεύρου Μεριμέ. Μετάφρασις Ν. Γ. Π.

ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΚΡΙΝΟΣ ὑπὸ Ἄντ. Μηλιαράκη.

ΘΥΜΟΣΟΦΙΑ ΨΙΤΤΑΚΟΥ.

ΤΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ, διήγημα.

Ο ΝΟΥΣ ΚΑΙ Ο ΟΓΚΟΣ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ.

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ: Ἡ Σελάδα καὶ ὁ Γενέταρος, ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΣΤΗΛΗ

ΠΡΟΣΦΟΡΩΝ ΥΠΕΡ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Ὁ κ. Π. Δ. Ἀρκουδάρης κατέθεκεν εἰς τὸ Κεντρικὸν ταμεῖον δρ. δεκαεπιχίλιας ἔκουσιν εἰσφορὰν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἀναγκῶν.

Ὁ δῆμος Εἰδουλλίας ἐψήφισε δρ. 300 πρὸς ἀγορὰν ἡμιόμιαν διὰ τὸν στρατόν, ὃ δὲ τῆς Κρανναίας Κεφαλληνίας δραχ. 1000 πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, καὶ ἐτέρας 1000 ὑπὲρ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἐδημοσιεύθη βασιλικὸν διάταγμα κανονίζον τὴν ὑψηροτάτην καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἐφόρων τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ τὰ περὶ ἀρχαιολογικῶν συλλογῶν. Διὰ τοῦ διατάγματος τούτου τὸ κράτος διχορθεῖ εἰς ἑνδεκα ἀρχαιολογικὰς περιφέρειας, ἧτοι α') Ἀττικῆς. β') Βοιωτίας καὶ νομοῦ Εὐβοίας. γ') Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος. δ') Θεσσαλίας. ε') νομοῦ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ Ἀργεῖας. ζ') Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας. η') Ἰονίων νήσων, Ἀχαΐας καὶ Ἠλίδος, πληρὴ τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας. θ') Ὀλυμπίας καὶ νομοῦ Μεσσηνίας. ι') Ἀρκαδίας. ιι') Λακωνίας καὶ ἐπαρχίας Κυθήρων. καὶ ιιι') νομοῦ Κυκλάδων. Αἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἀττικῆς ἀρχαιοτήτες ὑπάγονται ἀμέσως ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ γενικοῦ ἐφόρου, ἐν ἑκάστῃ δὲ λοιπῶν περιφερειῶν διορίζεται εἰς ἑφορὸς ἀρχαιοτήτων.

— Ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Notice sur le livre de Barlaam et Joasaph, accompagnée d'extraits du texte grec et des versions arabe et éthiopienne, ὁ γνωστὸς ἐν Παρίσις λόγιος κ. Η. Zotenberg ἐδημοσίευσε σπουδαίαν καὶ ἀξίαν λόγον πραγματείαν περὶ τοῦ ὀρθίου τούτου χριστιανικοῦ μυθιστορήματος Ὁ Βίος Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ ἀπεδίδετο μέχρις ἐσχάτων, ὡς γνωστὸν, εἰς Ἰωάννην τὸν Δαμασκηνόν, ἀλλ' ἡ νεωτέρα κριτικὴ ἀπέκρουσε τὴν περὶ τούτου γνώμην, εἰς τὴν ὅποιαν ἔδιδεν ὑπόστασιν μόνῃ ἢ ἐπὶ τῶν ἀρχαιοτέρων χειρογράφων ἐπιγραφὴ καὶ ἦν «ἡ ψυχροφελὴς ἱστορία» αὕτη μετεγγέχθη «ἐκ τῆς ἐνδοτερας τῶν Αἰθιοπικῶν χώρας, τῆς Ἰνδῶν λεγομένης, διὰ Ἰωάννου τοῦ Μοναχοῦ, ἀνδρὸς τιμίου καὶ ἐναρέτου μονῆς τοῦ Ἀγίου Σάβα.» Ὁ κ. Zotenberg ἀποδεικνύει ἐν πρώτοις, διὰ πειστικῶν ἐπιχειρημάτων, ὅτι τὸ μετεγγέχθη οὐδαμῶς ἰσοδυναμεῖ ἐν ταύτῃ πρὸς τὸ μεταφράσθαι, ἀλλ' ὅτι ἡ συγγραφή αὕτη καὶ ἑαυτὴν παρέχει πάντα τὰ τεκμήρια τῆς Ἑλληνικῆς πρωτοτυπίας.

Ἀκολούθως, παραβάλλων τὸ ὕψος αὐτῆς πρὸς τὸ τοῦ Δαμασκηνοῦ, καὶ ἐξετάζων τὰ χωρία ἰδίως ἐνθα ἐνόμισαν τινες ὅτι ἀνευρίσκουσι τὸν κάλαμον τοῦ Χρυσορρόβου, ἀναδεικνύει ἀβάσιμον τὴν θεωρίαν περὶ τῆς τοιαύτης τοῦ βιβλίου πατρότητος. Ἐπὶ τέλους ἐκ τῆς ἐν τῷ Βίῳ τούτῳ περιεχομένης θεολογικῆς ὕλης καὶ ἐκ τῆς ἐν αὐτῷ ὁμολογίας πίστεως περὶ τῆς φύσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξάγει ὅτι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐγγράφῃ πρὸ τοῦ ἔτους 634. μ. Χ., ἐνθ' ὡς γνωστὸν ὁ Δαμασκηνὸς ἤκμασεν ἑκατὸν μετέπειτα ἔτη, ἧτοι περὶ τὸ πρῶτον ἡμῖς τῆς ὁδοῆς ἐκατονταετηρίδος.

Ὁ Βίος Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ, παρεκτὸς τῆς ἄλλης αὐτοῦ ἀξίας, ἀπησχόλησε τοὺς περὶ τὴν συγκριτικὴν φιλολογίαν καὶ γλωσσολογίαν ἐνδιατρίβοντας διὰ τὴν σχέσιν αὐτοῦ πρὸς τὰ ἱερὰ τῶν Ἰνδῶν βιβλία. Τινὲς τῶν ἐν αὐτῷ παραβλῶν ἀνευρίσκονται εἰς τὰς Βουδιστικὰς συλλογὰς, πολλὰ δὲ περικυπτοῦν τοῦ ὑπάρχοντι ἀπαράλλακτοι σχεδὸν εἰς τὴν Ἰνδικὴν συγγραφήν Λαλιταβίστα, ἐν ᾗ ἡ βιογραφία τοῦ Βούδα. Καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τοῦ Ἰωάσαφ ἐθεώρησεν ὁ Max Müller ὡς παραφθορὰν τοῦ Bodhisattva, ὀνόματος τοῦ Βούδα. Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῶν γλωσσολόγων, ὁ Βίος Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ, ἀπῆλθαν ἐν τῷ χριστιανικῷ κόσμῳ φήμης μεγάλης ὅση καὶ δικαία. Μεταφρασθεὶς εἰς διαφόρους γλώσσας ὑπῆρξε κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας προσφιλεῖς τῶν χριστιανῶν ἀνάγνωσμα ἐν τῇ Δύσει, καθὼς καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἀνατολῇ. Πράγματι δὲ τὸ γραφικὸν τοῦ ὕψους, ἡ χάρις τῆς διηγήσεως καὶ τὸ ὕψος τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος ἀποκαθιστῶσι τὸ χριστιανικὸν τοῦτο διήγημα ἐξάμικλον, εἰ καὶ οὐχὶ ἀνώτερον, τῆς περιουμένου Μιμήσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ ευχρῆς ἔργον ἤθελεν εἶσθαι ἢ ἐκ νέου διάδοσις τοῦ εἰς τὸν Ἑλληνισμόν δι' ἀπλῆς τινὸς καὶ τοῖς πᾶσι καταληπτῆς παραφράσεως τοῦ κειμένου. Τοιαύτη παράφρασις οὐδέποτε, καθ' ὅσον γνωρίζομεν, ἐδημοσιεύθη, ὑπάρχουσι ὅμως χειρόγραφοι τοῦ βίου Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ μεταφράσεις εἰς τὴν χυδαίαν. Ἰὺν ὑποσημειώσεις (σελ. 6) ὁ κ. Zotenberg ἀναφέρει τὴν ἐν τῇ Νανιανῇ τῆς Βενετίας βιβλιοθήκῃ χειρόγραφον μετάφρασιν Πέτρου τοῦ Κασμάτης, καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς σωζόμενον ἐν τῇ Βοδλεיאνῇ βιβλιοθήκῃ τῆς χρονολογίας τοῦ 1632.

— Ἐν τῷ Magazin für die Litteratur des in- u. Auslandes ὁ κ. Αὐγ. Βόλτς ἐδημοσίευσε ἐμμετρον γερμανικὴν μετάφρασιν τῆς Νεράιδος μάργας τοῦ κ. Δροσίνη, μετὰ εἰσαγωγῆς περὶ τῆς δημόδους παραδόσεως, ἣν ἠκολούθησεν ὁ ποιητής.

— Ἐξεδόθη ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχεϊ ἢ ἐν τῷ Παρρασιῶ τὸ πρῶτον δημοσιευθεῖσα πραγματεία τῆς Καὶ Αἰκατερίνης Λασκαρίδου «περὶ τοῦ Φροβελιανοῦ συστήματος.»—Ἐπίσης ἐξεδόθησαν ἰδιαιτέρως τὰ ἐν τῷ Παιδαγωγικῷ σχολεῖν δημοσιευθέντα «Ἀπομνημονεύματα ἐκδρομῆς κατὰ τὴν Εὐβοίαν καὶ τὴν Σκῦρον» ὑπὸ κ. Μιλτ. Ι. Βρυτσάνου.

— Μετὰ μακρὰν νόσον ἀπεβίωσεν ἐν Κένναις τῆς Γαλλίας ὁ Ἐμμανουὴλ Μιλλέρ, ἐν ἡλικίᾳ 73 ἐτῶν. Αἱ ἐμβριθεὶς αὐτοῦ ἔρευναι περὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ φιλολογίας, αἱ κριτικώταται ἐκδόσεις ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ Βυζαντινῶν συγγραφέων κατέστησαν τὸ ὄνομα τὸν γνωστότατον καὶ προσφιλέστατον ἐν Ἑλλάδι. Ἐκ τῶν πρώτων ἔργων αὐτοῦ ἦν ὁ πολυτίμος κατάλογος τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Ἐσκουριᾶ ἐλληνικῶν χειρογράφων, περιέχων πληρὴν ἀλλαν καὶ σπουδαιοτάτας πληροφορίας περὶ τοῦ βίου καὶ τῶν ἐργασιῶν Ἑλλήνων λογίων τῆς ΙΕ' καὶ τῆς ΙΣ' ἑκατονταετηρίδος. Ἐπόμενος τῷ παραδείγματι τοῦ Boissonade ὁ Μιλλέρ ἐτόλμησε νὰ ἀναλάβῃ καὶ ἐκδόσεις Βυζαντινῶν ποιητῶν, ἐν ᾧ χρόνῳ οἱ πλείστοι τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἐλληνιστῶν κατεφρόνουν καὶ ἐχλεύαζον τὰς τοιαύτας ἀσχολίας· ἐξέδωκεν δ' εἰς δύο τόμους τοὺς ἰάμβους Μανουὴλ τοῦ Φιλῆ καὶ πλείστα ποιήματα Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου. Ἐκλεχθεὶς ἐν ἔτει 1860 μέλος τῆς Ἀκαδημίας τῶν ἐπιγραφῶν καὶ τῆς ἀρχαιολογίας, διορισθεὶς δ' ἐν ἔτει 1875 καθηγητῆς τῆς Νεοελληνικῆς ἐν τῇ σχολῇ τῶν Ἀνατολικῶν γλωσσῶν, καὶ εἰς τὸν ἰδρυτὸν χρηματίας τοῦ ἐν Παρίσις Συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν Ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐν Γαλλίᾳ, συνεργάσθη ἐν τοῖς περιοδικοῖς τούτων δημοσιεύμασι,